

Прес-реліз № 07/252
ДЛЯ НЕГАЙНОГО ОПУБЛІКУВАННЯ
12 листопада 2007 року

Міжнародний Валютний Фонд
Вашингтон (округ Колумбія) 20431, США

В підготовленому МВФ огляді перспектив розвитку економіки в регіоні Європи вбачається потреба в проведенні фінансової, податково-бюджетної і структурної реформ для протидії фінансовій нестабільності і забезпечення сталого зростання

Міжнародний Валютний Фонд (МВФ) видав сьогодні свій перший регіональний огляд перспектив економічного розвитку для Європи ([Regional Economic Outlook: Europe \(REO\)](#)), в якому прогнозується незначне сповільнення зростання в межах всієї Європи до скоригованого на інфляцію рівня 3,2 відсотка в 2008 році у порівнянні з 3,7 відсотка в 2007 році,¹ якщо вщухне нестабільність, що спостерігається на фінансових ринках. Темпи зростання в європейських країнах з ринком, що формується, повинні залишитися на порівняно високому рівні 5,7 відсотка в 2008 році.

Директор Європейського департаменту МВФ пан Майкл Деллер підбив головні висновки звіту:

«Фінансова нестабільність потрясла Європу в період жвавого зростання економіки. Проведення поміркованої політики, сприятлива світова кон'юнктура і поглиблення торговельної і фінансової інтеграції принесли очевидні дивіденди зростання для країн з розвиненою економікою і вигоди від конвергенції для країн Європи з ринком, що формується. Як результат, в 2008 році прогнозується невелике сповільнення темпів розвитку економіки до рівня, який все одно лишатиметься досить високим, але збільшаться ступінь невизначеності і ризик того, що нестабільність на фінансовому ринку—якщо вона затягнеться—може призвести до погіршення цих перспектив.

¹ Австрія, Албанія, Беларусь, Бельгія, Болгарія, Боснія і Герцеговина, Греція, Данія, Естонія, зона євро, Ізраїль, Ірландія, Ісландія, Іспанія, Італія, Кіпр, Косово, Латвія, Литва, Люксембург, КЮР Македонія, Мальта, Молдова, Нідерланди, Німеччина, Норвегія, Польща, Португалія, Росія, Румунія, Сан-Марино, Сербія, Словацька Республіка, Словенія, Сполучене Королівство, Туреччина, Угорщина, Україна, Фінляндія, Франція, Хорватія, Чеська Республіка, Чорногорія, Швейцарія, Швеція.

Виваженою відповіддю на це може стати невідкладне вирішення проблеми нестабільності на фінансовому ринку і, водночас, здійснення зусиль щодо бюджетної консолідації і структурних реформ, зокрема у фінансовому секторі, з метою усунення вразливостей в Європі, поліпшення показників її розвитку в середньостроковій перспективі і виконання зобов'язань щодо досягнення конвергенції європейськими країнами з ринком, що формується.

Центральним банкам необхідно зберігати готовність до надання допомоги фінансовим ринкам. Попри те що їх дії у відповідь на потрясіння на кредитних ринках до цього часу були в цілому ефективними, не на всіх ринках відновилася нормальна робота. Директивним органам необхідно також постійно аналізувати, якими будуть наслідки нестабільності, що не вщухає, для діяльності в реальному секторі та інфляції. Що стосується країн з розвинутою економікою, то оцінки, вироблені з урахуванням різних міркувань, зараз свідчать про доцільність збереження незмінного курсу грошово-кредитної політики. Проте багато країн з ринком, що формується, на які фінансова нестабільність вплинула меншою мірою, стикаються з проблемами інфляційного тиску та великих зовнішніх дисбалансів. Таким країнам дуже важливо проводити ще більш жорстку грошово-кредитну і бюджетно-податкову політику.

Фінансова нестабільність, яка відбувається зараз, висвітлила потребу в проведенні реформи фінансового сектора. Вона показала необхідність удосконалення систем пруденційного регулювання в приватному і державному секторах, для того щоб вони не відставали від процесу фінансових інновацій. Зрозуміло, що притаманна новим фінансовим продуктам тенденція до використання вад систем пруденційного регулювання здатна спричинити проблеми і вимагає вжиття відповідних захисних заходів. Проте фінансові інновації були і залишаться важливим джерелом поліпшення результатів економічної діяльності в середньостроковій перспективі. Це свідчить про необхідність проведення політики, одночасно спрямованої на досягнення двох цілей: дати Європі можливість користуватися плодами фінансових інновацій і запобігти виникненню надмірних ризиків. Робота щодо удосконалення механізмів пруденційного регулювання, систем фінансового захисту і засобів подолання криз повинна супроводжуватися проведенням подальших реформ фінансового сектора, спрямованих на створення рівних умов діяльності для різних форм фінансового посередництва і використання переваг їх синергетичної дії.

Поряд з подоланням фінансової нестабільності першочергову увагу необхідно і далі приділяти консолідації бюджету і проведенню структурних реформ. Попри хороші показники розвитку економіки, в сфері бюджетної консолідації спостерігався застій, спричинений характерною для Європи тенденцією розтринькувати фіскальні дивіденди, які приносить жваве зростання економіки. Є вагомими причини для проведення бюджетної консолідації. Населення Європи старіє, що створює тиск у напрямі збільшення державних

видатків. Крім того, багатьом країнам з розвинутою економікою необхідно створити додаткові фіскальні резерви для протидії майбутнім спадам. А в європейських країнах з ринком, що формується, консолідація бюджету потрібна для послаблення викликаного конвергенцією тиску з боку попиту і зменшення ризиків, спричинених швидким зростанням зовнішньої заборгованості приватного сектора.

Структурні реформи в Європі принесли свої плоди, але структурна негнучкість, в середньому, лишається її слабким місцем, і більшість європейських країн з розвинутою економікою поки що не показують помітних успіхів у подоланні відставання від Америки щодо ВВП на душу населення. Проте, як свідчить досвід країн з найкращими економічними результатами, додаткові кроки, спрямовані на збільшення гнучкості ринку праці і підвищення конкуренції, завжди виправдовують себе. Для забезпечення сталого характеру конвергенції країнам з ринком, що формується, необхідно зосередити увагу на питаннях розвитку конкуренції на внутрішньому ринку і поліпшення ділового клімату.

Ефективне управління процесом швидкого розвитку фінансових ринків має вирішальне значення для країн Європи з ринком, що формується. Поряд із запровадженням загальної бюджетної дисципліни, необхідно усунути податково-бюджетні та інші викривлення, які були одним з чинників стрімкого зростання кредитів, посилити пруденційний нагляд і вжити заходів, що сприяють кращому розумінню ризиків і розкриттю інформації про них. Для плавного, і неминучого, подолання великих зовнішніх дисбалансів в процесі конвергенції потрібний безперешкодний приплив ресурсів до продуктивних інвестицій в зовнішньоторговельному секторі. Директивним органам для того, щоб допомогти цьому процесу, необхідно зробити ринки праці і капіталу більш гнучкими і укріпити фінансові системи. Взагалі, забезпечення сталого розвитку фінансових систем може принести істотні вигоди у вигляді збільшення ефективності і стійкості всім країнам Європи з ринком, що формується.

Отже, Європа раптово опинилася в ситуації невизначеності. Для успішного подолання цього періоду і забезпечення сталого зростання економіки в середньостроковій перспективі потрібно, щоб директивні органи, працюючи над розв'язанням проблеми фінансової нестабільності, не забували про необхідність досягнення успіхів у вирішенні довгочасних завдань в сфері бюджетної консолідації і структурних реформ, зокрема реформ фінансового сектора».

Європейські країни: реальний приріст ВВП, 2006–2008 рр.

	Реальний приріст ВВП		
	2006	2007	2008
Європа 1/	3,8	3,7	3,2
Європейські країни з розвинутою економікою 1/	2,9	2,7	2,2
Європейські країни з ринком, що формується 1/, 2/	6,6	6,3	5,7
Європейський Союз 1/	3,2	3,0	2,5
Зона євро	2,8	2,5	2,1
Австрія	3,3	3,3	2,5
Бельгія	3,0	2,6	1,9
Фінляндія	5,0	4,3	3,0
Франція	2,0	1,9	2,0
Німеччина	2,9	2,4	2,0
Греція	4,3	3,9	3,6
Ірландія	5,7	4,6	3,0
Італія	1,9	1,7	1,3
Люксембург	6,2	5,4	4,2
Нідерланди	3,0	2,6	2,5
Португалія	1,3	1,8	1,8
Словенія	5,7	5,4	3,8
Іспанія	3,9	3,7	2,7
Інші країни з розвинутою економікою ЄС			
Данія	3,5	1,9	1,5
Швеція	4,2	3,6	2,8
Сполучене Королівство	2,8	3,1	2,3
Нові країни-члени ЄС 1/	6,4	6,1	5,2
Болгарія	6,1	6,0	5,9
Кіпр	3,8	3,8	3,7
Чеська Республіка	6,4	5,6	4,6
Угорщина	3,9	2,1	2,7
Мальта	3,3	3,2	2,6
Польща	6,1	6,6	5,3
Румунія	7,7	6,3	6,0
Словацька Республіка	8,3	8,8	7,3
Естонія	11,2	8,0	6,0
Латвія	11,9	10,5	6,2
Литва	7,5	8,0	6,5
Країни з розвинутою економікою за межами ЄС			
Ісландія	2,6	2,1	-0,1
Ізраїль	5,2	5,1	3,8
Норвегія	2,8	3,5	3,8
Швейцарія	3,2	2,4	1,6
Інші країни з ринком, що формується			
Албанія	5,0	6,0	6,0
Беларусь	9,9	7,8	6,4
Боснія і Герцеговина	6,0	5,8	6,5
Хорватія	4,8	5,6	4,7
Македонія, КЮР	3,0	5,0	5,0
Молдова	4,0	5,0	5,0
Росія	6,7	7,0	6,5
Сербія	5,7	6,0	5,0
Туреччина	6,1	5,0	5,3
Україна	7,1	6,7	5,4

Джерело: МВФ: «Перспективи розвитку світової економіки».

1/ Середньозважений за ВВП за паритетом купівельної спроможності.

2/ Чорногорію ще не включено до бази даних «Перспектив розвитку світової економіки».